

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 8.—Núm. 356.—Dissapte 8 de Juny de 1907

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

LA SOLIDARITAT DEVANT DEL PAÍS

Han comensat les tasques parlamentàries en lo Congrès y en lo Senat espanyol, les altes representacions del país, encare que hagin sigut fins ara aquestes representacions mistificades pels governs turnants, monopolisades pels directors dels destins de l'Estat.

Y la Solidaritat ha parlat per boca de sos representants de la mateixa manera que parlava al poble català quant l'educava a n'aquest formidable moviuent d'opinió sana y robusta del despertar d'un poble que s' revela contra'ls viciats sistemes polítics de degradació y mentida y ansia restablir l'imperi de la legalitat y la justícia, escarnida indecentment anys y més anys pels oligarques centralistes.

Ha sigut necessari dirho en plè Congrès y en plè Senat pera que la Solidaritat fós coneguda a Madrid y al resto d'Espanya que a excepció de Catalunya desconeixien o aparentaven desconèixer lo moviuent de Solidaritat Catalana.

Y al Senat, en mitj d'una espectació grandíssima, davant d'aquells que sembla no tenen altre missió que estudiar los problemes nacionals y cercarhi remey en lo bé de la cosa comú, lo senyor Abadal ab eloqüència, ab claretat, ab frasse felís y ab una brillantor admirablèls ha dit que era la Solidaritat nostre, lo que volia, lo que representava.

Hermosa, valenta, enèrgica y implacable ha sigut l'oratoria del senyor Carner al Congrès defensant, no les actes de Madrid, que això es un cas isolat a la fi, sino la legalitat del sufragi, la veritat del sufragi que Catalunya ha sapigut fer valer mercès a les energies y a les virtutis civiques dels seus ciutadans. Y'l senyor Carner los ha dit com se fá tot això, com pot arribar a ferse a tot arreu sense gaires esforços, si la voluntat dels ciutadans y la dels pobles no's veuen atropellades pels polítics d'ofici.

Lo país ha oit dintre les cambres la veu dels campions. Ha pogut oirlos y contestarlos serenament.

No n'hi ha hagut prou en veurer l'alsament compacte de tot un poble afanyós de una política nova y sensata. Era precis que parlessin davant del govern de S. M., davant dels que s'anomenen representants del poble.

Ja'ls han oit, ja'ls han vist de ben aprop y ja'ls han contestat y tot ¿Y sabèu que han dit aquells representants? ¿Sabèu que ha dit lo President del Concèll de Ministres en nom del govern de S. M.?

Los uns, que no era prou clar tot lo que la Solidaritat Catalana volia, que no era res de nou, que tot això ja ho sabien de temps, y'ls altres s'han atrevit en anomenar-ne *amalgama para fines electorales* y en Maura, lo superb y orgullós Maura, ha dit que Catalunya obtindria no més que aquelles mellores, aquelles reformes que'l Govern l'hi volgués concedir, no les que Catalunya vol per ella y les regions totes d'Espanya.

La Solidaritat es un *andamio*, ha dit Maura; *yo construiré la ca a esa y el andamio ya no será necesario.*

¡Ah, estúpits! Si Catalunya hi cregués en vostres paraules, potser que esperés lo cumpliment de lo que diu y sou incapassos de realisar.

¡Prou que l'entenèu la Solidaritat, prou que la veyèu la seva finalitat y forsa, mes vos convé dissimular, fingir, que la comedia duri, pera poder seguir vivint a costes del poble sofert que vos paga les vostres etzegallades, y aixis continuar disfrutant d'aquesta vida comodaticia, convertint la Nació en un hospital d'inválits y d'inútils, en un cementiri de vius morts.

Vosaltres anèu fent lo sort; continuèu dormint y cechs; però la Solidaritat ha parlat en les altes corporacions del país y'l país s'ha enterat de lo que vol y lo que significa.

Quan les demás regions, que sortosament ja desperten, se sumin a les aspiracions nostres, sabreu quan cares resulten les valentías del presupost.

Mentrestant anèu estudiant discursos pera contestar ridícolment a la Solidaritat Catalana; però a la fi de la jornada passarem comptes y veurèm qui n'haurá sapigut més. Vosaltres o nosaltres, vosaltres sols o nosaltres ab l'opinió de tot lo poble espanyol que confia transformar los sistemes gastats y fracassats de la política unitaria, esmersant totes les energies pera fer renaixer poderosa y viril la de les nacionalitats lliures dintre d'Espanya.

DOCTOR PUNCÈM.

La expedición de los catalanes

Ahora recuerdo el ensueño de Eugenio d'Ors.....

Salían las naves veleras, tallando mar, triunfantes. A popa las cuatro barras; en el mástil, pabellón de guerra, y en las vergas, en el puente, en la cubierta, en las entrañas navieras, los hijos resucitados de Roger de Flor y de «Don Jaime».

Marchaban otra vez con viento á Oriente, un Oriente insabido, un Oriente ideal que tenia su horizonte en los cuatro puntos cardinales de la tierra.

Y hete aquí que las naves catalanas parten para conquista de amor y no de guerra; á caza de almas, no de cuerpos, en una marcha espiritual, en la cual, caballeros de cruzadas ideales, van á liberar el santo sepulcro de la raza.

En el tope, bnderín de hermandad; y en las vergas y en las entrañas navieras los hijos de Catalonia que salen de sus tierras como los apóstoles de los campos de la Palestina, para predicar la buena nueva de una resurrección espiritual que obligue á entrar la vida fuerte y pagana en los entresijos nacionales.

Las naves vienen, las naves llegan. Igual á los tiempos de Pedro el Grande, en las aguas y en las costas del Mediterráneo sólo se marcan las barras catalanas. Don Jaime prepara la conquista de Valencia y de Mallorca. Y otra vez, como antaño, en su capacet flamea airón de victoria.

¡Qué gran fiesta y qué gran simbolo este de la arribada de unas gentes que llegan para abrazar á otras! Jamás salieron en España embajadas de paz de unas regiones á otras. Desde aquellos tiempos en que caballeros aragoneses y castellanos y catalanes y navarros hacían juegos de armas y torneos de cortesía, después de las cabalgadas guerreras, no aparecieron cortejos como éste, que tienden de pueblo á pueblo las guirnaldas del Ideal y del Amor.

Sabor de exotismo, sí, pero también ¡qué profundo entusiasmo por cosas presentidas, cuando á pleno sol, lleno de azahar el aire, cabeceando las naves de gallaades con los cuatro dedos de sangre, griten los hombres del pueblo: «¡Vixca Catalunya! ¡Vixca Valencia y la llibertat de Valencia y Catalunya!» Y la entrada en la ciudad, bello desfile de las testas bermejas por la barretina, y de los niños que en torno de las banderas gritarán ingenuos, bajo el brazo solemne del rey poeta, legislador, galanteador y guerrero, del rey Jaime, caballero en caballo negro, que extiende el brazo dominador, como un gesto de enseñanza?

Llorarán los viejos cantonales; saldrán colores de pasión en los carrillos de las hembras; harán canciones los poetas y parágrafos los hombres de política y de ideologías. Un día de paz y germanía, un

día de rosas de ideal y de esperanza, que aún es mejor.

**

¿Quiénes hablan de sangre? ¿Qué almas puercas predicán luchas y florecimientos de pasiones bajas? ¿De qué rincón maldévolo salió la voz de que caerán maldiciones sobre las banderas catalanistas?...

Los eternos, los que tuvieron por nodrizas las ubres del Despecho y de la Envidia. Histriones de las turbas que rien, soeces, de los gestos santos, porque nunca supieron abandonar sus pueras de Arlequines. Voceros de ideales é hinchagaitas del valor. Mozos de armerías con escopetas de chispa y navajones con orín en los muelles. Publicistas sin sesos; demagogos de bambolinas; plumas de analfabetos para analfabetos; patrioterros de función por horas, que, Janos entreverados en Mercurio, tararean á la mañana el «Ça ira» y á la tarde la «Marcha de Cádiz», pasando después la bandeja para recojer óbolos.....

Las naves salen, las naves llegan. Por todas las aguas del Mediterráneo refleja el pendón de los condes. Los peces vuelven á sentirlo en sus lomos, y á engalanarlo con laurel las gentes.

Los jóvenes poetas de Cataluña, al oír el chirriar de las anclas en leva, cantan el germinal del alma emperadora de su pueblo, y aquí otros jóvenes como ellos visionarios y vitales, piensan que en las naves catalanas llega un pueblo-madre, un pueblo que pare, que hace vida, y la extiende.

Unos jóvenes que, acometedores, pueden clavar, á la luz del sol y dando el pecho, ia bandera de Cataluña en alguna redacción de periodistas plebeyos y felones.

MARIO AGUILAR.

(De *El Radical* de Valencia.)

CATALUNYA A LES CORTS

FRAGMENT DEL DISCURS PRONUNCIAT PER D. RAIMOND D'ABADAL, AL SENAT, LO DIA 1.º DE JUNY DE 1907.

Reconstitució d'Espanya

Ved á donde nos ha llevado la suplantación de la voluntad social por la voluntad de los partidos; á un Estado en que las funciones del Poder son débiles é ineficaces para garantir la supremacia del Poder civil, y el mismo orden público. Por esto entendemos que ha de ser rectificadada en absoluto la conducta y la actitud seguidas hasta ahora. De los distintos grupos sociales es de donde debe salir el pensamiento que ha de informar la vida pública en España, de donde ha de salir el impulso de esta misma vida. Para ello es necesario emprender el trabajo de la reconstitución interior de España.

Durante un siglo se han elaborado Constituciones infinitas, en las cuales se consignaban derechos y se consignaban deberes, pero estas Constituciones no han traducido la verdadera constitución interna de España. Han establecido estas Constituciones un Estado artificial. Estado que no bebía en las puras fuentes de la realidad, de lo que existe en España misma, y, por consecuencia de esto, se ha distanciado y divorciado el país de la manifestación externa de este Estado; porque el país es otra cosa distinta de lo que dicen estas Constituciones; porque el país es algo diferente de lo que en ellas se ha escrito, y porque el país ha visto este artificio es por lo que se encuentra en divorcio constante y en separación permanente de los organismos en que el Estado encarna.

Vosotros representais esta España artificial consignada en las Constituciones de

papel, y España es otra cosa distinta: España es el conjunto de estos organismos sociales poderosos, que en su vida y en su historia han puesto á contribución todas sus fuerzas para llegar á la unión formada en el Estado mismo, pero que han continuado teniendo su diferenciación entre ellas en todo aquello que les es peculiar y que les es propio, y vosotros, continuamente defendiendo aquel Estado artificial que se consigna en aquellas Constituciones, que no traducen la verdadera constitución interna de España, habéis tenido que usar y habéis tenido que gastar todas vuestras energías en ver si lográbais transformar este pueblo real y que vive una vida verdadera, amoldándolo á este artificio que habéis formado en aquellas Constituciones. Por esto, vosotros no habéis podido dedicar vuestras energías á servir á los intereses de los pueblos, y por esto los pueblos se han desprendido de vosotros y se han distanciado de vosotros, y dicen que vosotros no sois su verdadera representación.

Esto no lo habéis podido remediar, porque vosotros ni siquiera habéis sabido mantener vuestra ficción, porque en estas Constituciones en que venía á crearse este Estado artificial consignábais derechos y deberes; consignábais la soberanía del pueblo; consignábais la libre emisión del sufragio; consignábais la supremacia del Poder civil; consignábais tantas y tantas otras cosas como se dice cada día, que son las libertades de que disfruta el pueblo español, y al lado de esta Constitución escrita, legal, que representa el artificio del Estado, habéis venido á crear otra Constitución inconfesable. Constitución en que no hay ninguno de aquellos derechos, porque mediante el dominio de las oligarquias que se han apoderado del Gobierno y que extienden como servidores suyos los caciques en todos los confines de la nación, á unas y á otros está subordinado todo lo que representa soberanía del pueblo, todo lo que representa supremacia del Poder, hasta muchas veces lo que representa administración pública, que se ha convertido en la distribución de los favores gubernamentales entre los pueblos.

Cómo queréis que así pudiérais siquiera transformar la España que os habíais moldeado artificialmente dentro de la Constitución escrita, si laborábais para hacer una España distinta de la que realmente existe y de la que se representa en la Constitución? Sólo una parte de ella, aquella que muchas veces ha visto la manera de que sus concupiscencias fuesen servidas mediante esta tercera Constitución inconfesable, ha sido la que habéis podido arrastrar; pero, ah!, la verdadera alma española, cuando se ha encontrado ante este espectáculo ha huído, ha temido que esta política confusa pudiera emponzoñar sus virtudes y se ha ocultado para abstenerse de todo lo que significa vida pública, yendo á refugiarse en los lugares más recónditos del hogar, donde pudieran conservarse sus virtudes, conservarse dentro de la vida privada, ya que no les parecía posible mantenerlas inmaculadas en la vida política.

Por esto el primer trabajo ha de ser de una reconstitución absoluta, ha de ser de rectificación completa de todo lo hecho hasta el día de hoy. Es necesario, es preciso ir á buscar el alma del pueblo español allí donde se ha refugiado para llevarla á la vida pública; es menester ir á buscar la función política en la función social, y esto, única y exclusivamente puede lograrse haciendo que las leyes españolas obedezcan á lo que en realidad es la vida del pueblo.

Desintegració de la sobirania

Aparece con esto otro problema que es condición también indispensable de la libertad de los pueblos, y este problema es

el de la necesidad de la desintegración de la soberanía tal como la soberanía en el día de hoy se ejerce por el Poder público; y entro ahora en el problema que llamáis peligroso; que creéis que se encierra en nuestra significación, porque comprendemos en nuestro programa una solución que nosotros entendemos que es necesaria, con matices más ó menos radicales en unos ó en otros de aquellos que nos contamos dentro del grupo de Solidaridad catalana.

Pero, qué le vais á hacer, si real y efectivamente queréis que la constitución interna de España viva en su constitución externa y legal, qué le vais á hacer, si es una certeza y si es una verdad que España está constituida por pueblos que se diferencian entre sí, aunque todos juntos vengán á tener vínculos de unidad que pueden ser inquebrantables, qué le vais á hacer, si existen dentro de España organismos sociales diferentes, que necesitan de esta misma diferenciación para que sus energías puedan servir al progreso de todo el Estado?

Una de dos, ó reconocéis que efectivamente á estos núcleos sociales han de dárseles todos los medios necesarios para que aquellos elementos de diferenciación sirvan al progreso, y los traduciréis en la Constitución escrita, ó no traduciréis en ella lo que es la España verdadera, y volveréis entonces á encontraros con el mismo divorcio y con la misma distanciació de que antes os he hablado entre el Estado artificial, no representante de los pueblos en su vida interna, y la vida verdadera de estos mismos pueblos, que ha de ser una unidad donde vivan conjuntamente estos mismos núcleos sociales diferenciados entre sí.

Reivindicacions de Catalunya

Por eso nosotros queremos que la personalidad de cada uno de estos núcleos sociales, la personalidad de cada una de las regiones de España que tienen elementos propios y su razón propia de ser en estas diferenciaciones, sea absolutamente reconocida, que se les den los medios que tengan necesidad de usar para que puedan desplegar todas sus energías en bien de todos. Por eso reivindicamos, y reivindicamos de un modo absoluto, las autonomías de las regiones, como reivindicamos la autonomía de los Municipios, porque es preciso que unas y otros puedan desarrollar su vida en aquéllo en que se diferencian, de manera que esta vida pueda responder á lo que son sus necesidades y puedan realizar todos sus fines. Por eso queremos que á unas y á otros se les den todas aquellas funciones que son necesarias para que en el desarrollo de su vida puedan ejercitarlas, cesando la usurpación que el Estado ha hecho de ellas convirtiéndolas en funciones administrativas, á veces por las extralimitaciones del Poder mismo, á veces por la pasividad con que las consecuencias de aquellos hechos á que antes me he referido y de aquel divorcio que antes he explicado, han colocado al mismo pueblo dentro de la vida pública.

Por eso la benevolencia, por eso la enseñanza, por eso las obras públicas, por eso todo aquello que sea elemento que pueda servir á la vida de cada una de las regiones y de cada uno de esos organismos, es necesario que tenga medios suficientes para realizarse, no sólo mediante las organizaciones propias para su realización, sino mediante las funciones adecuadas á ese fin, por eso la misma vida del derecho, que viene á ser manifestación externa del distinto modo de ser en unos ó en otros núcleos, es necesario que pueda vivir en la forma que mejor responda al espíritu de los pueblos en los cuales han encarnado instituciones distintas.

Esto es lo que queremos, esto es lo que significamos, esto es aquello que nosotros vamos á recabar, porque recabándolo estamos seguros de que efectivamente daremos nueva vida á todos estos núcleos sociales, y con ello nueva vida y nuevas fuentes de adelanto al Estado español. (El señor Aramburo: Está poco claro).

Yo, señores Senadores, entiendo que el mejor modo de estudiar los problemas que se presentan al Poder para determinar el modo y forma como tienen que solucionarse es estudiarlos en la vida misma de los pueblos, y creo por esto mismo, que al decir que nosotros entendemos que es necesario y que nosotros queremos que se dé á los distintos núcleos sociales que constituyen España todos aquellos órganos, todas aquellas funciones, todos aquellos medios que necesitan para desarrollar aquello en que en su vida propia son diferentes de los otros núcleos, he expresado con toda la claridad posible mi pensa-

miento. (El señor Aramburo: O está demasiado claro ó está muy poco claro). Y aún dentro de la vida de estos mismos pueblos, ellos dirán con sus hechos y con sus aptitudes, qué es lo que necesitan para que puedan sus intereses ser cumplidos y contribuir al progreso total del Estado. (El señor Aramburo: Está demasiado claro).

Es que acaso esta desintegración de soberanía en la forma como se entiende en el día de hoy, la que existe en el Poder, ó sea aquella que se ha atribuido el Poder mismo, podéis achacárnosla á nosotros, á nosotros los de Solidaridad Catalana, como un peligro? Si nosotros hemos empezado laborando para reintegrar á la Nación en su soberanía coartada por la suplantación que los partidos políticos han hecho de esta misma soberanía y voluntad! Cómo entonces podríais achacárnosla á nosotros, entendiéndo que esa desintegración de soberanía que pedimos sirviese para desintegrar los elementos del Estado, si nosotros con nuestra conducta, si nosotros, prescindiendo de las diferencias accidentales y uniéndonos en lo esencial, que es la aspiración del pueblo que hoy urge más satisfacer, hemos demostrado que sabemos hacer preponderar la unidad en aquello que es necesaria, respetando la variedad en todo aquello en que la variedad existe? Cómo podríais achacárnoslo á nosotros, diciéndonos que no sabremos hacer prosperar este principio de unidad, aunque bajo toda la diferenciación que es necesaria, en aquello que es menester para que los pueblos vivan vida propia y vida regular en su modo de ser? Y tened en cuenta que la línea divisoria entre unas y otras cosas es allí mucho más fácil, porque se traduce sobre hechos de la vida, mientras que nosotros hemos tenido que fijarla en la abstracción de las ideas, en donde es más difícil llegar á esta concreción de principios de unidad dentro de la variedad.

Les cosetes de "La Cruz"

Lo diari catòlich... de conveniencia, se prepara a bé morir. Lo passat dimars ja no'ns anomena, no més nos diu el *consabido semanario*, y acaba manifestant que'l fet de deixarnos alguna vegada sols en el *palenque*, no significa una *huida* *bochornosa*, sino *algo muy distinto*... Estem conformes: significa no que fuig... sino que no sab per ahont sortir. ¡No renyirém per això!

¿Ne volen una prova de lo que diem? Donchs, aquí'n van unes quantes.

Va comensarse la present enquesta per l'assumpto del sarcòfach, ab motiu d'haver *La Cruz* atacat desconsideradament al Sr. Domènech, tot assegurant que no tindriem monument, ni festes, ni les gestions d'En Rusiñol darien cap resultat. Y quan resulta que hi haurá sarcòfach y festes y'ls treballs del Senador catalanista están coronats per l'èczit més complet, nos surt lo confrare ab lo següent:

«No hablemos ya del asunto del sarcófago porque aquí es donde el infeliz (aquest *infeliz* es Lo CAMP) se encuentra concluido y atado de piés y manos.»

Oh, nobilíssima y caritativa *Cruz*! Que bé't senta'l paper de guineu! No, no parlis més del sarcòfach que ja has rebut prou; però de passada, quan no tinguis més remey que confessar l'èczit d'En Rusiñol, procura deslluirlo dient que l'ha conseguit *con ayuda ajena*, y després atribueix-tel sense miraments, fent constar que gracias a la teva campanya (?) *se han llevado adelante los trabajos referentes al asunto*.

No diguin; que's necessita tota la barra de *La Cruz* pera fer un paper tan lluit y quedarse tan fresch!

Però si no hem de parlar del sarcòfach—ja que a *La Cruz* lo molesta això (y no es que *fugi*, entenémnos!) ho deixarem corrent—¿de qué parlarém? ¿Parlarém de la Solidaritat, assumpto retret per ella, perquè sí, ab motiu d'aquesta polèmica?

Li diguerem al confrare apropòsit de això, que pera parlar y discutir s'ha de saber quin es lo criteri dels qui parlen o discuteixen. Y preguntavem: «¿Es o no es *La Cruz* solidaria?»

Donchs, encare es l'hora que'ns ha de contestar, lo qual no obsta pera que'l dimars nos vingui ab que *no ha atacado á la Solidaridad*, quan precisament li ferem aquella pregunta perquè pretenia ocuparse de les candidatures solidaries y deya que l'haver elegit la minoria solidaria del Congrès a n'en Salmerón per quefe, *repugnaba al corazón*.

Si no es possible parlar d'aquest particular pel mutisme del confrare, ¿podrém dir quelcom sobre la delicada conducta del seus redactors que, mentres a *La Cruz*

senten les esmentades *repugnancies*, introdueixen més ó menys *de matute* certs escrits en periòdichs declaradament solidaris, pera mortificar als catalanistes ab mentides concients, com hem fet observar més d'una vegada en aquesta mateixa polèmica?

Tampoch ho conseguirem, perquè *La Cruz* fa'l sórt. No es que fugi; de cap manera. Es que li truquen a la porta y no respón. ¡No hi ha poca diferencial!

Per lo tant ¿de qué parlarém? ¿Parlarém de les cartes que escriuen los nostres redactors? Vegis lo que respecte a aquest particular diu *La Cruz*, contestant a la nostra contundent rèplica

«Confiesa también lo del suelto y la carta, aunque añadiendo que si un redactor suyo trató de hacernos recomendar un candidato maurista, no fué como maurista, sino como *católico*, y que en cambio nosotros lo recomendamos en las últimas elecciones por per maurista y con nuestra cuenta y razón...»

Deu lo fassa tò.
¿Como si en ambos casos no supiera todo el mundo a que atenerse.»

¿Que'ls en sembla? *La Cruz* segueix impertèrrita son cómodo sistema. L'explicació que calia de perquè fa dos anys no va apoyar a un *maurista* y ara sí, nos la queda a deure. Res, no hi ha més que posarla en lo compte de les *partidas fallidas*.

Però encara hi ha més. Li recordavem al confrare que'l seu beatífich Director va deixarse a casa'l pseudònim de *Gil* per haver assegurat molt formalment en uns celebres articles, que n'hi havia prou pera votar a un candidat ab que's *digués catòlich*, prescindiint en absolut de la seva *vida privada*. Donchs, nos replica que son Director *dejó el pseudónimo por razones que al colega no le importan, pero no por ninguna especie de herejía*. ¿Volén explicacions mes eloqüents?

Per caritat, solzament per caritat, haurém de deixar a *La Cruz*. Y al ferho, si bé li produirém una contrarjetat, puig, li impedirém que fassi oposicions a una parroquia o canongia, esmentant a cada punt al Sr. Arquebisbe, farém un gran servey als sentiments catòlics del nostre poble, evitant que algú prengui peu de les paraules del confrare pera creure que les institucions més altes de l'Iglesia tinguin semblansa ab los governs de Madrid, que no s'enteren de lo que fan y que'l que fa l'un ho desfa l'altre.

Avant, donchs, senyora *Cruz*; y pera quan estableixi la càtedra de bona criansa que sembla tenir en projecte, ja li recullirém totes les paraules *finés* que usa en son llenguatge, com li farém present aquell adagi catalá que, si no recordém malament, diu que de senyor y de doctor se n'ha de venir de mena.

DEU LO FASSA BÓ

Senyora *Cruz* adorada,
vos qu'esteu tant enfadada,
escoltau, per compassió;
vostre front desarrugueu
y, may més, de dir probreu
aquell *Deu lo fassa bò!*

Qu'estem tristos de vritat,
nostre pit està gelat,
ja no'ns manxa bé'l pulmó,
y hem quedat sense paraula
perque aquell grandíssim maula
digué: *Deu lo fassa bò!*

Lo nostre cor no batega
l'estòmach sofreix, gemega,
s'ha tornat mal pahidé,
fins la ploma s'entrebanca
perque, als dits, la forsa manca,
sentint: *Deu lo fassa bò!*

Y per dirho ab gran justesa,
havèu tingut la finesa,
qu'alabèm d'allò melló,
d'usar llengua catalana...
Que n'heu sigut ben pavana
dient: *Deu lo fassa bò!*

Respirar sembla *malaria*
oh! *Cruz* antisolidaria
y os bateu ab molt braó;
mes si, aixis, seguíu obrant
n'hi haurá forsa que os dirán
també: *Deu lo fassa bò!*

Oh! Paper *carlo-maurista*,
porta-standart caciquista,
irritat y carrincló.
Nos, entrístits, contemplém
ta ceguera y t'eigeguem
un bell *Deu lo fassa bò!*

L'ira es mala concellera
y fa tornar marmenyera,
converteix en carbassó;
fins, fa fer moltes rucades...
fins, fa fer males pensades...
oh, Gil: *Deu lo fassa bò!*

Conservèu lo benifet
y portèu lo cap ben dret
que ja vindrá l'ocasió...
Fa puage la vicaria;
en cambi, una canongia...
Noy, noy! *Deu lo fassa bò!*

DE BELLES-ARTS

ACADEMIA FERRÁN

En Pere Ferrán, l'estudiós y distingit artista pictòrich, va a inaugurar una academia de dibuix, pintura y modelat a nostre capital, que bona falta hi feya.

Lo lloch escullit pera l'academia no pot ser pas més encertat. Aquest es l'antich edifici de l'Escola Normal pera mestres del carrer de Vilamitjana.

Aquest local, ben espayós y capás pera les diferents secciones, té además la ventatja especial de posseir als darreres, un elegant jardí ombrejat, ahont los alumnes podran gaudir la claror neta del sol y l'ambient puríssim de la naturalesa juntament ab lo paisatge alegre y colorit dels arbres y les plantes. En la temporada d'estiu y la primavera, es sens dupte una condició de comoditat la més estimada pera l'estudi en coses d'art.

No volém fer un elogi acabat del director de l'academia, l'amich Ferrán, donchs semblaria allavors que no'ns mou altre desitj que l'adulació y empètitiriem potser lo que'ns proposém dir en favor de l'institució que's lo motiu d'aquestes ratlles.

Tothom coneix a n'En Ferrán y sap lo seu pelegriatje artístich. Lo que val y es, ho diuen les seves obres mellor que no les paraules.

Passém, donchs, als seus propòsits y'l coneixerém més de lo que'l coneixíam.

Lo meu propòsit—nos deya—es omplir un buit dintre aquesta Tarragona passiva, fent resurgir fins allà ahont arribin les meves forces, lo moviment pictòrich local tan orfe de vida y alé. A l'objecte me proposo obrir una academia de dibuix y ra noys y noyes o siguen los párvuls en les hores del matí. A la tarde podrien assistir-hi ls més granats, com també les senyoretas ja ensinistrades pera'l modelat y la pintura. Los que's dediquessin al paisatge, penso que'ls hauria de ser molt grátos també lo fer sovint sortides a les defòres de la ciutat, ahont agermanessin les belleses naturals que en ella s'hi ensenyorejen ab les que l'esperit somniador del noy o noya hi sápigat trobar segons lo seu temperament y alcans. Això fóra una mena d'excursionisme pràctich y higiènich que seria més animós pera l'estudiant y potser l'encoratjaria a prosseguir la carrera ab major dalit.

Los que's dediquessin exclusivament al modelat y també'ls de pintura, camp sobrat tenen pera saciar llurs aficions en lo sens fi de joyes arquitectòniques y pictòriques que tanquen la nostra Sèu y'l Museu provincial, cosa que'm proposo també realisar si, com espero, les meves ilusions no moren en flor.

Simultaneant aquestes visites y sortides al camp, projecto realisar unes excursions cada tres o quatre mesos als punts més propers y que major caudal d'ilustració artística nos poden proporcionar com per exemple una sortida al Cau Ferrat de Sitges, una al Museu Balaguer, un dia a Santes Creus, un altre a Poblet y a final de curs una a Barcelona ahont no hi ha dupte que s'hi acobla tot lo món artístich intelectual, en lo qual tan lluidíssim paper hi representen los artistes de la terra.

Aquest es, dit aixis en linies generals, lo meu propòsit—digué En Ferrán—en la vida de l'academia, sens perjudici de procurar més abundosos medis teòrichs-pràctichs que l'experiencia y les circumstancies m'aconsellin.

Lo dia 15, lo dissapte vinent, he de inaugurar l'academia y com no he de ferho estil oficial, no sé si tindrà la ressa que caldria no obstant, potser ne tinga més de lo que jo confio. Lo meu amich estimat, lo genial escriptor y pintor En Santiago Rusiñol, ab qui m'uneixen l'lassos de gran consideració y apreci, me té promés assistir a n'aqueixa inauguració si aquell dia's troba a Barcelona y de venir, com li tinch pregat, nos faria l'honor de donar una conferencia de caràcter científich; glosant, com ell sab ferho, lo tema de les Belles-Arts.

La presencia d'En Rusiñol, m'estalvia-

ria molta feyna, donchs no dupto pas que'l seu nom y la seva presencia al casal, que serà en avant academia d'art, fóra motiu pera veures honrada de totes les més distingides personalitats tarragonines aimants de la cultura y l'illustració de sos consemblants.

Nosaltres, per la nostre part, no'ns havem d'esforsar pas gaire pera dir quan simpática y necessaria trobèem que era una entitat d'aquesta mena en la nostre ciutat. Aimants com los primers de totes les coses bones y belles, aplaudim entusiàsticament l'idea y li desitjèm un èxit sencer, un èxit ben durader. Creyèm aixís mateix, que totes les persones que anyoraven pera llurs fills poguerlos hi proporcionar medis d'ensenyansa tan positius y ordenats com lo que'ns ocupa, no seràn sorts a l'iniciativa lloable de l'amich Ferrán y l'encoratjarán a prosseguir son camí y cooperaràn eficaçment a la seva bona realització y estabilitat.

Sabèm de cert que són varies les famílies amigues que han inscrit llur mainada a l'academia Ferrán.

Tant de bò obtinga aquesta una bona sort y Tarragona y l'art local hi guanyarien forsa. Que no's diga que aquí no hi han iniciatives ni afany de reviscolar. Que no's diga més que aquestes iniciatives y aquest afany no arriba a enlairarse per manca de voluntats; emprò pera que això no's diga més, es de lley, es de necessitat també que tots hi posèm la nostre ajuda. Pensèm serenament que cada nou temple que s'alsa al saber en sos diferents aspectes, es un floró d'honra pera Tarragona y que quan ne cau hù per petit que siga fa, per insignificant que's crega, trontollar lo que més estimèm, lo que ab més orgull volèm: la regeneració del poble ab les armes de la cultura que són les que més dignifiquen y enalteixen als homes y als pobles que les propaguen.

Jochs Florals de Badalona

Organisats pel Centre Catalanista "Gent Nova"

ANY IV

CONVOCATORIA

Lo Centre Catalanista Gent Nova novament convida als conueadors de les lletres catalanes, a concórrer als Jochs Florals de Badalona, los quals se regiran pel següent cartell:

Lo dia 15 d'Agost vinent, festa major de Badalona, se celebrará la poètica festa, en la qual seràn adjudicats als autors de les composicions que'n resultin guanyadores los premis que s'expressen a continuació:

I. Flor natural que ofereix lo Centre Catalanista "Gent Nova" s'adjudicará a la mellor composició en vers sobre tema que's deixa al bon gust y llibertat de l'autor. Lo que obtingui aquest premi, que ho es d'honor y cortesia, deurá ferne present a la dama que elegeixi, la qual proclamada Reina de la Festa, entregará tots los altres premis als guanyadors respectius.

II. Artística Englantina que ofereix lo Centre Catalanista Gent Nova, pera adjudicarla a la mellor poesia de caràcter patriòtic o assumpte catalanesch.

III. Viola d'argent oferta pel Centre de Nostra Senyora de Montserrat pera ferne entrega a l'autor de la mellor poesia sobre tema religiós o moral.

Premis extraordinaris

IV. Un volúm de les poesies de l'Angel Guimerà (edició de luxo) que ofereix l'Unió Catalanista pera concedir a la mellor composició propia pera revista literaria que desenrotlli'l tema «Estètica social del Nacionalisme».

V. Un volúm de l'obra «Els quatre-centistes Catalans» d'en Sampere y Miquel, ofert pel Centre Nacionalista Republicà de Barcelona, a la composició que a judici del Jurat ne sia mereixedora.

VI. Un objecte artístich, ofert per la Secció de Propaganda de la Confraria del Puríssim Cor de Maria d'aquesta ciutat, a la mellor monografia sobre «Els antichs gremis de Catalunya y la conveniencia d'adaptarlos a les condicions dels moderns treballadors».

VII. Un objecte d'art, oferiment del Centre Badaloní, a la mellor poesia de caràcter festiu.

VIII. Un objecte d'art, que ofereix l'ignasi Girona y Vilanova, diputat a Corts per aquest districte, a la mellor memoria que desenrotlli'l tema «Quin producte brut s'ha d'obtenir de les terres pera sostenir una familia agrícola en la nostra Comarca y quins cultius permeten, en menys ex-

tensió de terra, sostenir a dita familia».

IX. Darrera edició de les Obres completes de l'Emili Vilanova, ofertes pel Rvnt. senyor en Joseph Bolet, Ecnóm de Santa Maria, a la mellor poesia que en forma de Goigs, canti les glories del Patró d'aquesta ciutat, Sant Anastasi.

X. Objecte artístich, que ofereix en Joan Surroca, a la mellor rondalla en prosa humorística y moral.

XI. Cent pessetes, donatiu d'en J. F., a l'autor de la memoria que mellor descriga «Importancia que té com a industria domèstica de la dòna, lo mocador y les demés confeccions de llana y filloja».

XII. Una unsa d'or, que ofereixen varis socis del Centre «Gent Nova», al mellor treball en prosa de tema lliure.

Observacions

Lo Jurat podrá concedir ademés los premis, accessits y mencions honorífiques que cregui convenient y de justicia.

Totes les composicions deurán ser rigurosament inèdites y escrites en catalá, essent condició necessaria que vinguin en lletra clara y intel·ligible y acompanyades d'un plech clòs que contingui'l nom de l'autor y porti escrit al damunt lo títol y lema de la composició, ab lo ben entès de que no s'entregará'l premi a l'autor qual nom no consti ben expressat en lo plech respectiu o vagi en forma d'anagrama, pseudònim o altre contrassenya.

Lo centre «Gent Nova» se reserva per un any la propietat de les composicions premiades.

Los plechs que continguin los noms dels autors no premiats se cremarán en l'acte de la festa.

Tots los treballs se remetrán a nom del secretari del Jurat Calificador, en lo domicili social del Centre Catalanista «Gent Nova», carrer d'en Lluch, números 51, 53 y 55, Badalona, avans del dia 15 de juliol del present any.

Formen lo Jurat Calificador: Lluís Via, president.—Geroni Zanné, vis-president.—R. Miquel y Planas, Manuel de Montoliu, Manel Folch y Torras y Antoni Busquets y Punset, vocals.—Francisco X. Casals, secretari.

Badalona, 30 de maig de 1907.

NOVES

Lo passat dissapte, convocada pel Concell provincial d'Agricultura, Industria y Comers, va celebrarse una nombrosa reunió, pera tractar de demanar al govern l'establiment d'una zona neutral o dipòsit franch en nostre port.

Tal com comensá la sessió, temerem que s'anava a fer un paper ridícol, puig per les explicacions que's donaven, ni'ls mateixos iniciadors de la reunió sabien a punt cert de lo que's tractava, lo qual no era obstacle pera que's tingués preparada la corresponent exposició o instancia. Però s'imposá'l bon sentit (que per cert, y salvant poques excepcions, parlá en catalá) y la cosa s'encarrilá pels únichs viarans que poden conduir a bon terme: la serietat, la reflexió y l'estudi.

Val més així.

Passat demá dilluns, a les nou del matí, se celebrará a l'Iglesia de Santa Clara d'aquesta ciutat, lo primer aniversari de la mort de D.ª Serafina Guasch, esposa que fou de nostre bon amich D. Joseph Maria Rovira.

Renovem a la familia'l nostre pèsam.

Sembla que'l temps s'ha decidit a fer bò, proporcionantnos uns dies ben agradosos de bon sol y aire pur y diáfan.

Lo que convé es que duri.

Lo senyor D. Joan Angel Soler, en atent B. L. M. nos fa sapiguér que ha sigut nomenat director d'aquest Institut Provincial y Tècnich. Agraím l'atenció tinguda a nosaltres y desitjèm al senyor Soler bon acert en lo desempeñu del nou càrrech y que'l puga disfrutar forsa anys.

Ha comensat la sega en nostre terme municipal, com també en tot lo camp.

La cullita, sense ser molt abundosa, no es del tot dolenta, havent deixat bastant satisfets als agricultors en general.

Les vinyes y'ls olivers presenten bon aspecte, però aviat se farà sentir la falta d'aigua si no plou prompte.

—Neurasténies.—Neurostèdogeno Sugrañes.

Les alumnes que en los eczámens de dibuix del Centre Catalá, obtingueren nota de sobresaliente se les invitá a pendrer part en unes oposicions pera disputarse les tres medalles d'or, plata y còure.

Lo Jurat nomenat a l'objecte, deliberá'l passat diumenje, concedint la medalla d'or al treball que dú per lema *Heliotropo*; la de plata al que dú per lema *Pensament* y y la de còure al que diu *Rosa*.

Un día d'aquests s'obrirán los sobres que contenen lo nom de les autores premiades y's farà públich. Felicitèm per endavant a les desconegudes agraciades.

En aquesta mateixa societat, demá diumenge a la nit, se celebrará l'anomenat *ball del ram*, primera festa que ha organiat la secció *Els humorístichs* (y no *Els tranquils* com equivocadament deyem en nostre últim número) per compte propi.

Indubtablement resultarà molt lluit, donchs los joves que componen aquesta secció están animats dels mellors desitjos pera que llurs festes tingan forsa èxit y bons ingressos pera la societat.

Segons nos entera la prempsa local, sembia que es un fet la vinguda dels enginyers de la companyia de ferro-carrils del Nort a Tarragona pera comensar a pendrer mides pera fer l'estació definitiva.

Tant de bò que siga aixís y que's comensi quan més aviat mellor la cada día més necessaria estació.

Aquesta setmana ha donat comens l'*Orfeo tarragoní* l'ensaig de *Lo Russinyol* d'en Mas y Serracant per les tres seccions y *La pregaria a la Verge del Remy* d'en Millet per la secció de senyoretas.

Aviat se posarán en estudi altres obres de reconeguda valúa musical.

Es ja un fet l'arrendament de la Plassa de Toros a una empresa artística, la qual se proposa donar una série de representacions teatrals los diumenges y festes a la nit, de l'istiu que anèm a comensar.

Avuy hem llegit lo programa de la companyia, prèus y demés detalls.

Lo debut está anunciat pera'l diumenge vinent, ab l'opereta *Campanone*, del mestre Mazza. No cal dir si tothom coneix l'obra aqueixa y sap lo que representa pera una companyia l'eixirne victoriosa.

La plassa estarà fantásticament iluminada, aixís com los carrers que condueixen a la mateixa.

Com que'ls prèus son ben econòmichs y per altre part no's necessitarán gaires ventiladors elèctrichs, donchs la fresca ja hi es sense que li portin, creyèm que'ls espectacles aquests cridarán molt l'atenció y siga per la novetat, siga per l'ecxecució que donguin a les obres, lo públich s'hi abocarà afanyós de comoditat y baratura.

Sembla també que l'empresa projecta uns trens especials de Reus a Tarragona en les hores precises d'assistir a les representacions teatrals y poguer marxar després d'acabat l'espectacle.

Res, que serà qüestió d'anarho a veurer y a oirho.

En los exámens oficials de fi de curs celebrats en lo Colegi Provincial, han obtingut aquells alumnes les següents califi-cacions:

- Premis o matrícules, 8.
- Sobresalients, 39.
- Notables, 83.
- Aprobats, 65.
- Suspens, cap.

Nos plau fer avinenta nostre més coral felicitació al Director y professors de l'esmentat Colegi per tan brillants resultats, proba bona de l'educació esmerada que reben los alumnes que hi assisteixen y per lo bé que la saben aprofitar.

Convalecencies.—Ovi Lecitina G101.

L'altre día s'escaparen dos presos del Penal de la Ferreria per allá a les onze del matí. Com es de suposar hi hagué sustos y corredisses. Un agent del Penal féu alguns dispars que per fortuna no feren mal a cap vianant, cosa que hauria sigut molt probable havent sucseut en una hora tan de tránzit en los carrers del Port.

Llavors tot haurien sigut exclamacions y disculpes.

Però ¿encare no es hora de que'ns treguin los presidis? De debò que ho anyorèm y ab nosaltres totes les persones que no hi tenen negocis a fer.

La Veu de Capellades ha prèus de nou l'iniciativa de solemnisar la propra revetlla de Sant Joan ab foguerades patriòtiques que dels turóns més alts de les montanyes nostres saludin als catalans de tots los indrets de la terra.

L'any passat foren molts los que's decidiren a practicar aquesta idea y enguany per lo nombre d'adhessions rebudes fa esperar que serà més grós l'entusiasme en fer foguerades de salutació pel triomf de la Solidaritat y pel pervindre esplendorós de Catalunya.

Entre'ls autonomistes tarragonins hi ha'l propòsit d'alsar una gran foguerada a la montanya *Rodona* o al *Llorito*.

TIP. DE FRANCESH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Emulsió NADAL Mellor que Scott y similars: Unica ab 50 per 100 oli bacallá tot assimilable. Usant oli sol, se tolera mal y perd vies intestinals. Reconstituyent nens, adults, vells; consunció, convalecencies, clo-rossis, embarás, lactancia, tos, tisis, escrófules, ra-quitismes, anemia. Certifican eminentes doctors Colegis Metges y Farmacèutichs.

MEDALLA DE PLATA

Xarop Hipofosfíts NADAL Tònic reconstituyent, estimulant. Hipofosfíts cal, estricnina, ferro, manganès, quinina, sosa, cuasina, neurostina (fósforo orgánich), formiat sosa.—Anemia cerebral, enfermetats medulars, astenia muscular; activa digestia, deté caducitat orgánica.

MEDALLA DE PLATA

Glimina NADAL Antidiabètic infalible de «Limas de mar». Dema-neu literatura.

Major, 14.—TARRAGONA

CLÍNICA Y CONSULTORI

PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria y parts

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant

de la Policlínica del Doctor Fargas

y Metge de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, franca, los dilluns, dimecrés y dissaptes de 12 y mitja a 1 y mitja.

Rambla de Castelar, 31, principal

Tallers d'Arts Sumptuaries

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.

Projectes y presupuestos detallats de les obres que ho requereixin.

TAQUIGRAFÍA

S'obrirá un nou curs lo dia 15 de Maig pròxim, baix la direcció de'n Lleís Aris, Armañá, 3, 2, 2.^a

Llissóns alternades.

Als tres mesos: prácticas de velocitat.

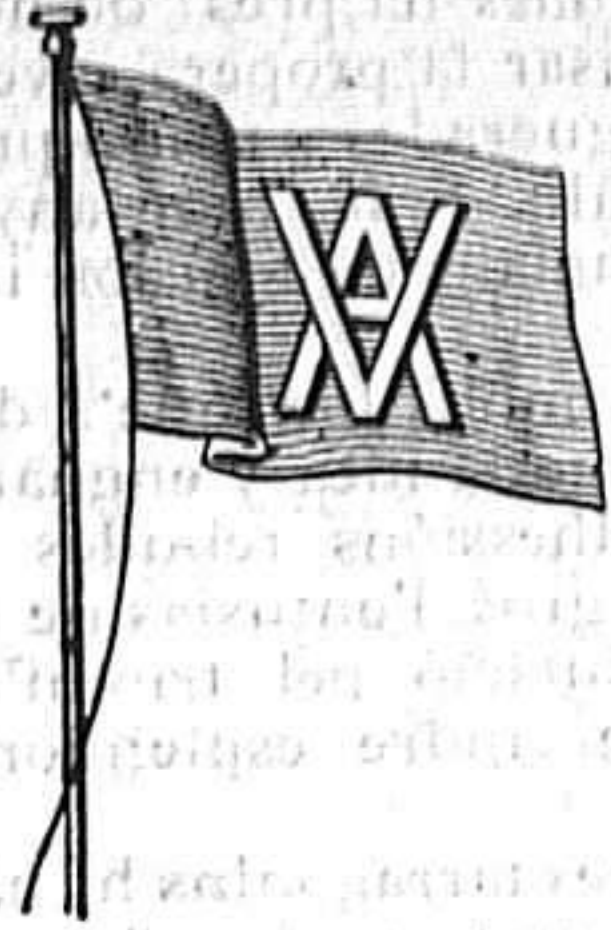
TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugrañes

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C.^A S. en C.

SEVILLA

Per a València, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastià, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.

Servey ràpid eventual per a'l Nord d'Espanya, ab escala en los ports de València, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander.

S'expedeixen coneixements directes per a Agamonte, ab trasbord en Huelva els vapors **La Activa**.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduïts.

Sortirà d'aquest port lo pròxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO TORTOSA

de 1.230 tonelades, admetent càrrega y passatgers per a'ls ports nomenats.

on consignatari **D. MARIAN PERES.**

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Sucursal Lluís Trinchet

CASA FUNDADA EN 1885

Gran Premi en l'Exposició Universal de Chicago de 1893

Gran assortit en barrets y gorres.—Especialitat per a'l clero.—Birrets per a la Magistratura y Facultat.—Teressianas y rossos per a l'Eczèrcit.—Tricornis per a l'Armada.—Solideos y Bonets.

Tallers: Carrer Sta Agna 9, Barcelo a

28, Comte de Rius 28.—Tarragona

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònic.

Succe vermífug del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey per a espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Per a tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló.

Además, també té uns yanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrián fer melló, a propòsit per regalos; causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre..... 1'50 pta.
Fora..... 1'50 »
Extranjer..... 2'0 »
Número d'avuy..... 15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalànista», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Línia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Juny sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament per a Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega per a Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions per a'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Juny sortirà de Barcelona, l 28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament per a Habana, Habana y Veracruz. Combinacions per a distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge per a Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juny sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONSERRAT

directament per a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes per a Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega per a Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífic y, per a quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació per a'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge per a Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y per a Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega per a Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y per a Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 22 de Juny sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ALICANTE

directament per a Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'Índia, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Juliol sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

P. DE SATRÚSTEGUI

directament per a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canarias.—Lo 17 sortirà de Barcelona, l 18 de València, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVEVERDE

directament per a Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife per a empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, València y Barcelona.

Línia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Julol sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

per a Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Línia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dimlluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més laborables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com la acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals per a camarots de luxe. Rebaixas per a passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges per a tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públicas de 14 Abril de 1904, publicats a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Per a més informes dirigir-se a son agent

D. EMILI BORRÁS

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la folla tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botelles de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Rous

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar AYGUA NAF SERRA